

• LA MUSICA •

Casal del Metge: Leonore Meyer i Alexandre Vilalta a «Audicions Intimes» — Palau de la Música Catalana: Gaspar Cassadó i Alexandre Vilalta a l'Associació de Música «Da Camera» — Sala Ribas: Ivonne Pelletier i Georgette C. de Menéndez — Concerts diversos

Leonore Meyer ens ha ofert novament a Audicions Intimes d'Associació de Música «Da Camera», el regal magnífic de les seves interpretacions clàssiques. Altres també d'escoles més modernes, que radiquen també al gènere espiritual del «lieder», han assolit d'Eleonore Meyer aquella bellesa d'interpretació que ja li havíem aplaudit amb tot entusiasme a la contemporània amb Berg, Wellesz i Krenek, i és per això que cal felicitar, una vegada més, Audicions Intimes de Música «Da Camera», per haver-nos proporcionat aquesta nova avinentesa d'oïr altra vegada la insuperable musa interpretativa d'aquesta insigne cantatriu vienesa.

Beethoven amb «Fidelio» fou un començ magistral d'Eleonore Meyer al seu recital del Casal del Metge. El digué superbament, així el recitau claríssim de dicció, com l'aria sentida tan profundament. Brahms, l'indiscutible continuador de Beethoven, trobà en la gran artista la més justa i coneixedora interpret, i fou en «La noia», «Al rossinyol», «El ferrer», «D'amor eterna», «Serenata inútil»,

LEONORE MEYER

«Els teus ulls blaus» i «Mon amor és com una flor» on l'artista fluï en troballes de dicció i d'emissió de veu de profunditat i de coneixement que produï la impressió gratíssima que ja tots esperàvem d'aquesta cantatriu excelsa.

Després d'això, els cinc poemes de Ricard Wagner: «L'Àngel», «Atura't», «A l'hivernacle», «Penes», i «Somnis», donà ocasió a Leonore Meyer als més formidables aplaudiments, refermats en «Si mai l'amor t'ha colpit», de Marx, i en «Cecília», de Ricard Strauss, com en les dues obres que oferí d'obsequi.

Leonore Meyer, que si no hi ha contratemps, oïrem la propera temporada al Gran Teatre del Liceu, fou magníficament acompanyada pel nostre excellent pianista Alexandre Vilalta, amb el qual compartí les ovacions que se li prodigaren insistentment d'una manera contundent.

ALL.

actuals de la indústria no permeten uns augments, que això podria representar la crisi i la ruïna definitiva de la indústria a Catalunya. Contestem a això que és l'etern pretext, sempre que els treballadors han volgut demanar reivindicacions morals o materials que milloressin les seves condicions de vida s'ha pretextat el

NOTES POLITIQUES

II CONGRES NACIONAL ORDINARI DE LES JOVENTUTS D'ESQUERRA ESTAT CATALA

Avalat amb el segell de la Secretaria General de les Joventuts d'Esquerra «Estat Català», hem rebut la següent nota, la publicació de la qual ens és pregada:

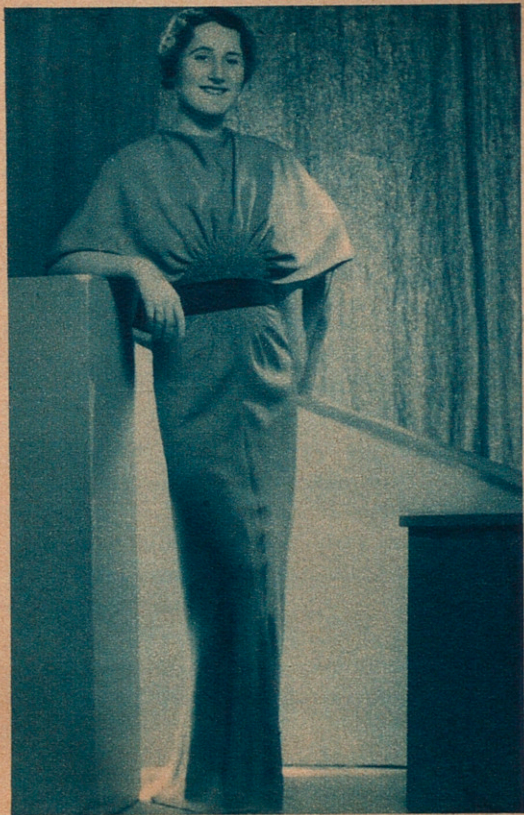
El Comitè Comarcal organitzador es complau a fer avinent a tots els militants, a totes les Delegacions foranes i de Barcelona-Ciutat, a totes les Comarcals i Federacions Comarcals d'arreu de Catalunya, que el II Congrés Nacional ordinari de les Joventuts d'Esquerra «Estat Català» començarà les seves tasques a les vuit de la nit, d'avui, dia 27, al teatre Studium (Bailén, 72).

Fins ara s'ha rebut l'adhesió de les Joventuts d'Esquerra Estat Català dels Casals Ateneu Pi i Margall; Esquerra Republicana del districte I; Casal d'Esquerra Estat Català del districte II; Centre i Joventut d'Esquerra Republicana; Centre d'Esquerra Republicana (Barriada del Port); Centre d'Esquerra Republicana (Cases Barates); Casal Català Republicà; Casal d'Esquerra Republicana del districte III; Casal d'Esquerra de Sant Gervasi; Centre d'Esquerra Republicana del districte IV; Casal Nacionalista d'Esquerra; Ateneu Republicà Català; Casal d'Esquerra Estat Català del districte V; Ateneu Obrer d'Esquerra Republicana del districte V; Casal d'Esquerra Republicana del districte VI; Ateneu Obrer d'Esquerra Republicana del districte VI; Casal Nacionalista Obrer «Espartacus»; Casal Català de l'Esquerra de l'Eixample Estat Català; Casal d'Esquerra Estat Català d'Hostafrancs; Casal d'Esquerra Estat Català del districte VII; Ateneu Esquerra Republicana del Camp de Grassot; Casal Gracienc Nacionalista Republicà d'Esquerra; L'Avenç Obrer Català; Centre d'Esquerra Les Carolines; Casal Català Martinenc; Centre Nacionalista Sagrerenc; Estat Català d'Horta; Centre d'Esquerra avinguda de Gaudí; Casal Republicà del Poblet; Centre Català d'Esquerra del Clot; Centre d'Esquerra Republicana del districte X; Ateneu Nacionalista del Poble Nou; Centre d'Esquerra Republicana de L'Hospitalet.

També s'han rebut les adhesions de les Delegacions de Joventuts d'Esquerra Estat Català dels pobles d'Alès, Sant Sadurní d'Anoia; Vilafraça del Penedès; Sant Pere de Riudevitlles; Sant Quinti de Mediona; Monjos; Sant Martí; Moià; Sant Jaume dels Domenys; Sant Llorenç dels Hortons; Sant Joan de Mediona; Subirats; Torrelavid; Guardiola de Font-rubi; Castellví de la Marca; Gelida; Viella; Sort; Hostalets de Pierola; Piera; Masquefa; Capellades; Begudà; Blanes; Montblanc; Lloret de Mar; Malgrat; Pineda; Tossa; Santa Cristina d'Aro; Bagur; Navàs; Sallent; Olesa de Montserrat; Martorell; Molins de Rei; Esparreguera; Gavà; Castelldefels; Hostalric; Arbúcies; Llinàs del Vallès; Cardedeu; Seu d'Urgell; Montmeló; Parets del Vallès; Granollers; Lleida; Juneda; Les Borges Blanques; Torregrossa; Maldà; Arbeca; Sant Martí de Maldà; Ciurana; Vallirana; Aiguafreda; Toses; Vilella Alta; Vilella Baixa; Torredembarra; Valls; Tarragona; Albagès; Alb; Bellanes; Granadella; Juncosa de les Garrigues i Castellidans.

PARTIT NACIONALISTA CATALA

Demà, dijous, dia 28, a les deu de la nit, tindrà lloc la segona de les converses públiques que setmanalment es celebren a l'estatge central, Tineria, 33.

S455/2

LA MUSICA

LEONORE MEYER

La notable soprano alemana Leonore Meyer dió para los que integran "Audicions Intimes", un recital, en el que con su habitual expresividad, cantó obras de Beethoven, Brahms, Wágner, Max y Straus, cosechando, después de cada página, justos aplausos.

Leonore Meyer fué, en todas las composiciones, la artista de siempre, dotada de gran musicalidad y de vigoroso temperamento.

La acompañó al piano, con gran perfección, el excelente concertista Alejandro Vilalta.

EL PIANISTA JOSE CUBILES, EN BARCELONA

Dentro de poco vendrá a Barcelona el pianista gaditano José Cubiles, con objeto de dar un único concierto en nuestra ciudad.

Con este recital, "Audicions Intimes" cerrará sus sesiones del "Casal del Metge".

Anunciar en

EL DIA GRAFICO

es prosperar

27. MAY 1936

5455/3

Leonor Meyer

En su nueva presentación de anoche, la soprano vienesa Leonor Meyer, que viene desplegando en Barcelona una extraordinaria actividad artística, demostró ante los socios de «Auditions Intimes», como ya había demostrado en otros conciertos, que es cantante de refinada educación musical y que se halla en posesión de excelentes medios vocales.

Sin embargo, la excesivamente rigurosa disciplina a que somete el estilo, más adecuado, por otra parte, a la lírica dramática que al «lied», llega, a la larga, a producir cierta sensación de monotonía expresiva.

De todos modos, esta circunstancia no empañó el éxito, franco y más que halagador, alcanzado por la artista como intérprete de importantes páginas de Beethoven, Brahms, Wagner — los «Cinco poemas» —, Marx y Ricardo Strauss.

El pianista Alejandro Vilalta, que colaboró con Leonor Meyer y compartió con ella los aplausos, se mostró, como siempre, un acompañante sagaz y cuidadoso de luces y sombras en las sonoridades.

Z.

23 MAY 1936
Leonor Meyer

M. 1. 1

5455/4

ACTUALIDAD

MUSICAL

26. MAY

LEONOR MEYER EN "AUDICIONES INTIMES"

Leonor Meyer, la notabilísima cantante vienesa que en corto espacio de tiempo ha actuado varias veces en nuestras salas de concierto se presentó en "Audicions Intimes" con un programa selectísimo, en el que figuraban obras de Beethoven, Marx, R. Straus, los "Cinco poemas" de Wagner y varios "Lieders" de Brahms, páginas bellísimas, de alta inspiración y que son de lo más intenso de este autor.

Leonor Meyer es una artista de muy puro estilo, de dicción cuidadísima y de perfecta musicalidad. Canta e interpreta demostrando una clara idea de la estructura y de la expresión de las obras conteniéndose en todo lo que pudiera aportar a su canto efectismos inútiles.

La acompañó con el acierto de siempre Alejandro Vilalta.

Para la artista y su colaborador el selecto auditorio de "Audicions Intimes" tuvo muchos y sinceros aplausos.

* * *

5455/5

Dues cantatrius al Casal del Metge

Leonore Meyer-Consol Balboa

Quan sentirem Leonore Meyer al recent festival de la Societat Internacional per a la Música Contemporània, confirmarem des d'aquí l'agradable impressió que ens havia causat la seva veu ben timbrada, agradable, fresca i força potent, exquisida en els registres mitjans i especialment en la dicció, una dicció sensible, emotiva, plena de tendresa que agafa l'essència de la música i ens la donà viva, amb un dolç resso humaníssim.

Tots la recordem quan interpretà aquells tràgics fragments de «Wozzek», del músic vienès Alban Berg, quan cantà aquella cançó de bressol:

Noia, què hi faràs ara?
Tens un fill i no tens marit!
Bah! Tant se me'n dona,
Canta que canta tota la nit.

De retorn de Suïssa, on ha actuat sota la direcció del mestre Ernest Ansermet, el passat dilluns la poguérem sentir novament a Música «da Camera», col·laborant en un magnífic Festival Mozart. Anit, a Audicions Intimes, tinguérem el plaer de sentir-la novament en un programa integrat per setze magnífics «lieders», setze magnífiques cançons, petita antologia romàntica i sentimental d'unes obres, la major part d'elles inspirades per un exaltat sentiment amorós.

Era així com volíem sentir-la i així l'hem sentida, sola, dient-nos aquestes belles coses sense altra col·laboració que el piano.

I comença amb el recitat i ària de Leonora, del primer acte de l'òpera beethoveniana «Fidelio», cantada amb un veritable fervor. Després ens donà un petit cicle de can-

çons de Johannes Brahms, del qual Schuman deia que les Gràcies i els Herois havien vetllat el seu bressol. Són aquestes obretes una de les coses més humaníssimes, més simples i entenedores d'aquest músic creador d'un món sonor, vastíssim, profund, sòlid i complex; cançons que es mantenen fresques, pures i alegres.

La tria d'aquests vuit «lieders» de Brahms era excel·lent per la diversitat, per l'escala emotiva dels seus temes, que anaven des del ritme de «El ferrer» fins al tendre apassionament de «El meu amor és com flor», passant per la joia burlesca de «Serenata inútil».

La segona part era esperada amb viva il·lusió per tots els assistents. Havíem de sentir, i sentirem, una de les obres més tendres, més sensibles i potser més ignorades de Ricard Wagner, els «Cinc poemes», sobre textos de Mathilde Wesendonk: «L'àngel», «Atura't», «A l'hivernacle», «Penes» i «Somnis».

Música i poema són inspirats per un amor mutu que no havia d'ésser etern, però que tingué prou força per a inspirar a Wagner una de les seves obres més cabdals i més grans que ha produït el geni humà; el «Tristany». El «Tristany», que féu sota l'alenada amorosa d'aquella dona tan sensible i d'una aparença tan ingènua que semblava un full de paper blanc sense una sola paraula escrita».

Leonore Meyer acabà el seu brillant recital amb una obra de Marx i una altra de Ricard Strauss. Obligada pels insistents aplaudiments del selecte auditori, que gairebé omplia el Casal del Metge, ens donà, fora de programa, dues cançons més: Brahms i Strauss.

En resum, una excel·lent vetllada

per la qual hem de felicitar els intel·ligents directius d'Audicions Intimes i felicitar també Alexandre Vialta, el sobri pianista acompanyant de sempre.

Un parell d'hores abans, encara no, havíem sentit, al mateix local, una altra cantatriu, aquesta pertanyent, però, als rengles més selectes de l'amateurisme barceloní: la soprano Consol Balboa, d'unes facultats vocals insòlites, de tan potents, i a no ésser per les encertades paraules que, a manera de presentació, havien escrit al programa Lluís Góngora i Carles Sindreu, la nostra sorpresa hauria estat gran en sentir aquell devessall de veu, potentíssima, de seguríssims aguts, que omplia la sala amb el seu agradable timbre.

Consol Balboa, a la qual no coneixíem, constituï, per a nosaltres, una veritable revelació per aquestes mateixes facultats que ja hem esmentat i que sense por anomenem insòlites; això no vol dir que hagi arribat allà on tots desitjariem que hagués arribat, no. Aquesta cantatriu és posseïdora del que podríem dir-ne «primera matèria». Una veu magnífica; ara falta treballar-la, fer més dúctil encara la seva escola i dintre de poc, si ella vol deixar la seva posició d'amateur, Barcelona tindrà una nova i excel·lent cantant.

La primera part estava integrada per obres diverses; la segona, per àries i romances d'òperes, de la millor qualitat, en el transcurs de les quals Consol Balboa posà de relleu totes aquestes virtuts que hem assenyalat amb satisfacció. Per al mestre Josep Sabater, que acompanyava la novella cantatriu al piano, els nostres aplaudiments.

Artur LLORENÇ

U.H.
23. MAY 1936